

De persoonlijkheid van een “Verdedigster van het leven”

Op 5 november jl. overleed de Duitse theologe Jutta Burggraf, ze werd 58 jaar. In deze bijdrage een lezing van haar hand over de persoonlijkheid van een Pro Life-voorvechtster en over onze dagelijkse houding ten opzichte van bepaalde personen “van het andere kamp”.

12-11-2010

Inleidende beschouwing

Ik herinner mij **Karin Struck**, een Duitse schrijfster. Tijdens het laatste deel van haar leven waren wij bevriend. Als zij niet vroegtijdig was gestorven (2006), zou ze nu zeker bij ons zijn op dit grote congres voor het leven.

Karin was vele jaren lang een beroemd schrijfster. Tijdens haar studententijd was ze actief lid van de communistische partij; daarna propageerde zij de vrije liefde en homoseksualiteit. Ze besloot alleen te leven met haar vier kinderen, zonder echtgenoot of minnaars.

Op een dag liet ze haar vijfde kind aborteren. Hoewel ze van geen enkele kerk praktiserend lid was en traditionele ethische normen geen belemmering vormden, voelde ze zich diep geschokt door wat ze gedaan had. Met de gevoeligheid van een kunstenaar gaf ze uitdrukking

aan haar pijn in een boek getiteld: “
Ik zie mijn kind in mijn dromen”
(1992)

Als gevolg van de publicatie van dit boek veranderde haar leven radicaal. De grote uitgeverijen sloten hun deuren voor haar, en ook belangrijke tijdschriften, radio en televisie weigerden voortaan met haar samen te werken. Karin verdween volkomen naar de marge, uitgesloten van het grote publiek. En ze realiseerde zich steeds meer hoe ziek onze maatschappij is.

Ze was een radicale en flinke vrouw. Toen ze zich realiseerde dat ze indirect aan duizenden abortussen meebetaalde door alleen maar haar zorgverzekering te betalen, zei ze deze voor zichzelf en haar kinderen op. Maar een paar weken later kreeg ze met haar zoontje een zeer ernstig auto ongeluk waardoor zowel zij als haar zoontje in coma raakten en

beiden verscheidene chirurgische ingrepen nodig hadden en een lange tijd in het ziekenhuis moesten (ver)blijven. Financieel gezien betekende dit dat Karin in armoede zou vervallen.

Toch stond ze er niet alleen voor. De Pro Life-beweging van Duitsland, Zwitserland en Oostenrijk evenals vele afzonderlijke personen die haar hadden leren kennen door haar boek tegen abortus, vormden een netwerk van hulpverleners. Ze ondersteunden haar zowel materieel als geestelijk; ze gaven haar de kracht om haar leven van de grond af aan opnieuw op te bouwen en de moed om door te gaan. In een van haar laatste brieven vertelde Karin mij: *“Nu maak ik huizen van andere families schoon en op een gegeven moment hoop ik mijn studie af te ronden. Ik ben nu niet meer beroemd, maar wil dat ook niet meer zijn. Eindelijk heb ik rust gevonden”*.

Ik zou het fijn vinden als we samen zouden stilstaan bij de mensen die Karin geholpen hebben. Zij gaven haar de noodzakelijke financiële steun in een precaire situatie. Maar ze gaven haar veel meer: ze gaven haar nieuwe vreugde, nieuwe hoop in haar schrijnende situatie. Je kunt zeggen dat ze haar tot leven wekten en dat leven verdedigden.

In wat volgt heb ik het daarom niet over wat de “*verdedigers van het leven*” – die wij allen zijn – zeggen, noch over pressiegroepen of sommige politici. Ook doel ik niet op de pamfletten die ze schrijven noch aan de manifestaties die ze organiseren. Ik wil alleen met u nadenken over onze dagelijkse houding ten opzichte van bepaalde personen “*van het andere kamp*”: personen die een abortus hebben ondergaan of dat willen gaan doen, die om euthanasie hebben gevraagd of dat willen gaan doen.

Sommigen van de “ *verdedigers* ” zijn georganiseerd in verenigingen, anderen niet. Het is niet echt nodig tot een Pro Life-groep te behoren, hoewel het vaak handig is. Toch moeten we niet vergeten dat de kracht van een groep afhangt van de persoonlijkheid van ieder afzonderlijk lid van die groep. Daarom is het zo belangrijk bij onszelf te beginnen als we het leven efficiënt willen verdedigen.

>>Lees verder (pdf-bestand)

Jutta Burggraf

.....

pdf | Document automatisch aangemaakt door <https://opusdei.org/nl/article/de-persoonlijkheid-van-verdediger-leven/> (3-4-2025)